

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
13. ROČNÍK - ÚNOR 2015 - ČÍSLO 135

FARNÍČEK

*Letošní Tříkrálová sbírka
byla opět rekordní.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, srdečně Vás zdravím na stránkách našeho farního periodika Farníčku. Měsíc únor je nejkratší ze všech měsíců, ale mně se zdá, že všechny měsíce jsou stále kratší a nějak rychle ubíhají. Prožíváme v naší arcidiecézi rok eucharistie, který letos vyvrcholí eucharistickým kongresem, a v rámci celé církve

máme rok zasvěceného života. Eucharistií se spojujeme s Bohem, platí ono Pavlovo: „Bůh v nás a my v Bohu.“ Stáváme se nositeli Boha, přinášíme Boha tam, kam přijdeme. Přítomností Boha v nás se prostředí, ve kterém se nacházíme, stává Božím. Posvěcujeme sebe i druhé. Eucharistie je veliký dar pro každého z nás i pro celý svět.

Řeholníci a řeholnice se zasvětili sliby službě Bohu i lidem. Mají zprostředkovávat, podobně jako rodiče, ale svým způsobem lásku Boha k jeho dětem. Ale též jeho milosrdenství, odpuštění. Hlásat, že Boží království je už mezi námi. Hlásat, že Bůh nevede k nenávisti a násilí, nýbrž k pokojnému soužití a vzájemné pomoci.

Sestry a bratři, velikost křesťanské víry je zřejmá. Nesmíme dopustit, aby se o ní nevědělo, aby ve světě nebyla vidět. Je darem, obohacením pro svět, proto ji žijme a nabízejme ostatním.

Kdo chce pochopit, ať pochopí...

Váš otec Miroslav

UPOZORNĚNÍ

V pátek 13. února jsou všichni z farnosti zváni na společnou adoraci, která se uskuteční po večerní mši svaté v kapli DISu (od 19.00 hod.) Přijďte strávit pár chvil, s našim Pánem v Eucharistii.

On si zaslouží naši chválu a klanění, a rád chce přijmout i to, co mu chceme odevzdat.

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

- * Neučíme se pro školu, ale pro život.
- * Nehájíme se slovy, ale skutky.
- * Nejvíce se líbí lidé, kteří si nechají vše líbit.
- * Na hlavě šperky, a v hlavě čmerky.
- * Nechval ženino tílko, ale její dílko.
- * Nedbám o veliký hrnec, když se z malého najím.
- * Nekupuj nikdy zajíce v pytli.
- * Nechlub se nikdy cizím peřím.
- * Nekazí děti hračky, ale zlý příklad.
- * Nevidomky jen vejce se kupují.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2015

Také letos proběhla ve Fryštácké farnosti (tedy i v Lukovečku) Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Česká katolická charita.

Dne 6. 1. 2015 bylo na Městském úřadě ve Fryštáku zapečetěno 21 pokladniček.

Skupinky koledníků chodily po Fryštáku a Lukovečku do 11. 1. 2015.

V úterý 13. 1. 2015 bylo rozpečetěno celkem 21 kusů pokladniček.

A tady jsou výsledky:

Lubomír Fuksa	1.480,-Kč
Emilie Zbranková	6.967,-Kč
Vlasta Konečná	3.905,-Kč
Libor Kučera	5.965,-Kč
David Odstrčil	4.110,-Kč
Markéta Poláková	3.620,-Kč
Kateřina Václavková	5.034,-Kč
Barbora Vaňharová	4.951,-Kč
Jindřich Petřík	2.431,-Kč
Eliška Halaštová	2.531,-Kč
Marie Maňásková	2.734,-Kč
Jana Jasenská	7.102,-Kč
Magdalena Jasenská	3.891,- Kč
Pavλίna Jasenská	4.291,-Kč
Stanislav Skalička	12.280,-Kč
Kristýna Bačůvková	2.830,- Kč
Jan Krčma	7.346,- Kč
Roman Pšeja	5.688,-Kč
Jana Nášelová	8.348,-Kč
Martin Němec	9.305,-Kč
Marie Görigová	2.663,-Kč

**Celkem tedy 21 skupin koledníků vykoledovalo částku
107.472,-Kč.**

Výtěžek sbírky bude použit pro sociálně potřebné a zhruba polovina částky by měla vrátit zpět pro naše občany.

**Děkujeme všem, kteří přispěli,
i těm, kteří sbírku prováděli
a organizovali a samozřejmě
všem vedoucím a
dětem - koledníkům.**

*Za Charitu – Jana Jasenská
a Božena Jančaříková.*

EVROPSKÉ SETKÁNÍ MLADÝCH V PRAZE

Několik děvčat z Fryštáku se vydalo na přelomu roku do Prahy na setkání mladých. Prostřednictvím zápisů Elišky Němcové si jej teď můžete připomenout...

NĚCO MÁLO O TAIZÉ

Vše začalo v roce 1940, kdy pětadvacetiletý bratr Roger odešel ze svého rodného Švýcarska, aby se usadil ve Francii, rodné zemi své matky, se záměrem vytvořit zde komunitu. Byla druhá světová válka. Vesnička Taizé měla vhodnou polohu k přijímání válečných uprchlíků. Byli to většinou Židé. O Velikonocích v roce 1949 se prvních sedm bratrů komunity zavázalo ke společnému životu v celibátu a ve velké prostotě. Komunitu Taizé dnes tvoří víc než sto bratří pocházejících z asi třiceti různých národů, katolíků i různých protestantských vyznání. Bratři se živí výhradně svou prací a nepřijímají žádné dary. Někteří bratři žijí ve skupinkách v chudých částech Asie, Afriky a Latinské Ameriky. Během let počet návštěvníků Taizé stále vzrůstá. Každý týden se zde shromažďují mladí z různých kontinentů. Ve společenství s ostatními zde hledají smysl svého života. Všichni jsou zváni, aby po návratu domů začali uskutečňovat to z evangelia, co pochopili, a aby se stali nositeli pokoje a smíření mezi těmi, kdo žijí v jejich okolí. Bratr Roger byl zabit ve věku 90 let během večerní modlitby dne 16. srpna 2005. Od té doby je představeným komunity bratr Alois, kterého bratr Roger určil za svého nástupce. S myšlenkou sdílení víry ve společenství vrstevníků přišel před necelými 40 lety bratr Roger z francouzské komunity Taizé. První setkání se uskutečnilo v roce 1978 ve Francii a od té doby se mladí lidé každoročně sjíždějí na pouť důvěry, která se koná vždy v jiném městě Evropy. Bratři z Taizé, přijedou vždy do dané země, kde se má setkání konat o několik měsíců předem a připravují se na samotný týden, kdy se sem sjedou mladí z desítek zemí světa. Před samotným setkáním dělají v daném městě setkání několik modliteb v duchu Taizé.

JAK VYPADÁ TAKOVÁ MODLITBA?

Modlitba Taizé probíhá hlavně ve zpívané podobě, kdy několikrát zpíváte jednu píseň a zpěv je proložen vybranými úryvky z Bible nebo promluvami bratří z Taizé. Písňe jsou doprovázeny různými nástroji a to: houslemi, kytarou, flétnami a dalšími nástroji. Když se takto modlíte poprvé, připadá vám to hrozně divné a příliš zdouhavé zpívat jednu píseň stále dokola. Ale samotná atmosféra Taizé vás natolik pohltí, že opravdu pocítíte Boží přítomnost a blízkost Boha.

TAIZÉ NA VLASTNÍ KŮŽI

Jako jedině z naší fryštácké farnosti jsme se zúčastnily evropského setkání v Praze konané komunitou Taizé, které proběhlo na přelomu roku od 29. prosince do 2. ledna 2015 přímo v Praze. Setkání se u nás naposled konalo před 25 lety.

Samotného setkání se zúčastnilo 30 tisíc poutníků z 65 zemí světa. Nejvíce mladých bylo z Polska, Německa, Francie, Španělska, Ukrajiny a Itálie. Na setkání jsme jely s velkým očekáváním. Něco jsme o něm slyšely, ale nevěděly jsme přesně, jak to bude probíhat. V pondělí 29. prosince jsme ráno musely brzo vyjet ze svých domovů. Byla to celkem oběť tak brzo vstát hlavně o prázdninách. Čekala nás asi tříhodinová cesta do Prahy a pak ještě asi dvě hodiny chození po Praze, kde jsme se musely zaregistrovat. Každý kdo přijel do Prahy, byl přiřazen do určité farnosti, kde byl ubytovaný. Bydlely jsme na Hradčanském náměstí, takže jsme byly přiřazeny do farnosti Kapucínů a chodily jsme na ranní programy do Lorety. Ubytování nabídlo v Praze a v okolí dva a půl tisíce rodin, zbytek poutníků byl ubytovaný po školách, farách a jiných budovách. My jsme měly to velké štěstí, že jsme bydlely u otce Káji Herbsta, který nás po dobu pobytu velmi hostil.

JAK PROBÍHAL TAKOVÝ DEN NA SETKÁNÍ V PRAZE?

Ráno jsme měly snídani, tam kde jsme byly ubytovány, následovala modlitba či mše, setkání ve skupinkách, kde se probírala určitá témata z ranní modlitby. Po obědě byla modlitba ve 13 hodin v kostelech po celé Praze, workshopy na které navazovala večeře a modlitba v 19 hodin v Letňanech a v katedrále. Ta byla doplněna rozjímáním u kříže. Konec roku jsme zakončily v jednotlivých farnostech noční modlitbou za mír ve společenství s trpícími národy, po níž následoval „festival národů“. Každý národ si připravil program pro ostatní. Bylo to velice zajímavé vidět různé tance a slyšet písně z různých zemí. Měly jsme možnost si některé tance vyzkoušet pod vedením polských, italských, francouzských, španělských, rumunských a dokonce i afrických účastníků setkání. Bylo to velice zábavné a všichni jsme si silně uvědomovali, jak se skvěle navzájem prolínají kultury jednotlivých zemí a jak nás všechny spojuje Bůh. Mottem samotného setkání bylo: Být solí země. Znamená to zejména, že jsme to my, kteří máme být solí země a máme šířit dál Ježíšovu lásku a učení, i když je nás málo a jsme vnímáni jako národ ateistů. Proto máme být potřebnou solí našemu národu.

PŘÍNOS PRO NÁS

Samotné setkání bylo velice obohacující. Bylo velice povzbuzující vidět tolik mladých věřících kolem sebe a velmi na nás zapůsobilo především zapojení do společné večerní modlitby. Byla to opravdu síla, když jste se modlili společně se 7000 mladými. Samotné setkání probíhalo ve velmi dobré atmosféře. Lidé byli na sebe velmi milí a navzájem si pomáhali. Příští evropské setkání se koná ve Valencii ve Španělsku. Je to sice z ruky a finanční náklady budou určitě větší než na tomto setkání u nás, ale věřte, stojí to zato. Pokud chcete zažít to co my v Praze a do Valencie se nedostanete, doporučuji vám aspoň navštívit samotné Taizé.

NOVÁ EVANGELIZACE – 2. DÍL – CO JE EVANGELIZACE?

Evangelizace není něco, co přinesl protestantismus, ale je to příkaz Ježíše apoštolům (Mk16,15).

Je to hlásání svědectví o Ježíši a o Jeho skutcích (Sk 1,8)

V katolické církvi se pojem evangelizace nepoužíval vždy stejně často. V dokumentech I. vatikánského koncilu (1869-1870) nebylo slovo evangelizace zmíněno ani jednou. O druhém vatikánském koncilu (dále II.VK) řekl papež Jan Pavel II, že diskuse o evangelizaci byla na něm základním motivem. Kardinál Avery Dulles řekl že, co bylo řečeno na II.VK o evangelizaci, je revolucí v katolické církvi (dále KC). Je tomu opravdu tak, toto v KC probíhá, i když si to mnozí katolíci neuvědomují. KC se mění od modelu založeného na obrazu věřících jako ovcí k obrazu věřících jako rybářů.(viz kniha kard. A. Dullese – *Modely církve*). K tomu je třeba, aby se farnosti staly misionářskými farnostmi. Je třeba změnit struktury, postoje a aktivity. Za třicet let bude dnešní církev k nepoznání, bude církví plnou Ducha svatého a bude církví, která evangelizuje.

Papežové po II.VK vytvořili a tvoří toto učení o evangelizaci.

Pavel VI. – apoštolská exhortace - Evangelii nuntiandi (Hlásání evangelia – dále EN), na této práci se spolupodílel i kardinál Wojtyła.

Jan Pavel II. – encyklika Redemptoris missio (O stálé platnosti misijního poslání – dále RM)

Apoštolský list – Christifideles laici (O povolání a poslání laiků v církvi a světě dále CHL)

Benedikt XVI. - ustanovil papežskou radu pro novou evangelizaci
- svolal synodu o nové evangelizaci

František - apoštolská exhortace Evangelii gaudium (Radost evangelia)

Církev existuje, aby evangelizovala! To je hlavní úkol církve - nás všech! Pavel VI. v EN č.14 říká: „přikázání hlásat evangelium všem lidem je základním posláním církve“. Někdo řekne, že našim hlavním úkolem je být svatými. Ano, to je pravda, ale nebudete evangelizovat efektivně, pokud nebudete svatými. Tyto dvě věci jsou propojeny: svatost a evangelizace. Jan Pavel II. v CHL čl. 44 říká, že evangelizace není jen osobní obrácení ke Kristu, ale jde o obrácení celé kultury. Lidé jsou kvasem v těstě, lidé ovlivňují společnost, její hodnoty a postoje – je to úkol především laiků.

A v RM č. 33 zdůrazňuje: „jedná se především o země se starou křesťanskou tradicí, kde celé skupiny pokřtěných ztratily živý smysl víry, anebo se dokonce již vůbec necítí jako členové církve, případně se svým životem vzdálily od Krista a od evangelia. V tomto případě je třeba "nová evangelizace" anebo "opětovná evangelizace" "

Existuje velká neznalost katolíků ohledně dokumentů církve o evangelizaci.

FORMY EVANGELIZACE

1/ Preevangelizace (předevangelizace) – misionáři (např. v muslimském světě) tam žijí a nekáží slovy, ale slouží (řídí a stavějí nemocnice, školy, působí v charitě). Svědčí o Kristu ne slovy, ale činy. Zároveň jsou připraveni svědčit o Bohu slovy, až bude potřeba. Podobné je to i ve smíšených manželstvích (1Petr 3,1)

2/ Kerygmatická evangelizace – učí se v ní jádro křesťanské nauky, příchod Božího království, svědčí se o Ježíšově životě, smrti a zmrtvýchvstání. Je to naprosto základní forma evangelizace. Všechny katecheze jsou založeny na tomto základě. Na tomto základě jsou založeny i kurzy ALFA, FILIP a semináře obnovy v Duchu svatém. Tato forma evangelizace je klíčem k nové evangelizaci.

3/ Katecheze – Pokud mají lidé již živý vztah s Ježíšem je úkolem církve je dále vést touto formou evangelizace k hlubšímu poznání Krista. Jde o prohlubování jejich znalostí o křesťanském učení, jde o celoživotní úkol. (Všeobecné direktorium pro katechizaci-Kongregace pro klérus čl.51 a EN č. 52)

4/ Apologetická forma – jde o obranu rozumnosti katolické víry ve společnosti, ve které je mnoho útoků proti křesťanské víře. Je nutná obrana křesťanství dokazující, že víra není iracionální. Jde o obranu proti různým argumentům sociologů, psychologů aj. Je důležité křesťanské učení hájit na půdě univerzit a ve vědeckých centrech.

5/ Inkulturace – jde o vztahování křesťanské víry ke kultuře, v níž žijeme. Nejde o přizpůsobení víry, ale o vytvoření vztahů mezi vírou a kulturou ve které se dnes nacházíme. Papež Benedikt XVI. mluvil při různých příležitostech o sociálním učení církve a mnohé (ty, kteří hledají ve společnosti nové cesty rozvoje) toto učení oslovuje. Jan Pavel II. zase mluvil o množství Areopagů, kde je nutné hovořit jako sv. Pavel (Sk 17,22). Myslel tím třeba internet, facebook, televizi, rádio a jiná media. Je to dialog s místními kulturami nebo subkulturami a snaha předat jim evangelium.

6/ Mezináboženský dialog – v dnešní době je kladen velký důraz na tento model. Je nutné mluvit s muslimy, židy, hinduisty a dalšími. Měli bychom zjistit, čemu oni věří a sdělit jim, že uvěřit v Ježíše není zničením jejich víry, ale přivedením jí k dokonalosti.

7/ Hledání spravedlnosti – je také formou evangelizace. Nemíjí věrohodné říkat lidem, že je Bůh miluje, když s nimi nehledáme spravedlnost.

Máme zde tedy sedm forem evangelizace, které jsou velmi rozdílné. Velké rozdíly jsou v preferencích jednotlivých forem, ale musíme být tolerantní k těm, kteří si vybrali jinou cestu evangelizace než my.

PAPEŽ FRANTIŠEK - O ŘÍMSKÉ KURII

Církev už není jen Řím. Italským monsignorům a eminencím to s humorem ale i důrazností připomněl jihoamerický papež. Jeho diagnóza patnácti chorob římské kurie není vládním programem. Je to spíše prohlášení, v němž František oznamuje, že se nevzdá nezbytné reformy vrcholků církve. Církev je jako všechny centralizované organizace vystavena „železnému zákonu oligarchie“. Vedoucí menšina rychle zapomíná na většinu, kterou řídí. Není nic podivného

na tom, že tento organismus tíhne ke konzervatismu. Při prvním zasedání II. vatikánského koncilu (1962-1965) byla nezbytná revolta několika biskupů, aby se jejich shromáždění, svolané papežem Janem XXIII. s cílem diskutovat o vztahu církve k modernímu světu, nestalo pouhým nahrávacím studiem textů sestavených římskými kanceláři. Ostatně po tomto koncilu, který znamenal otevření církve, nástupce Jana XXIII. - Pavel VI. - pocítil a vyjádřil nezbytnost reformovat administrativu. Tehdy se projevovaly dva problémy, které nezmizely ani o padesát let později: problém struktur a problém úředníků. Vedoucí představitelé a úředníci kurie jsou nadále většinou Italové, zatímco masy katolíků již nejsou evropské. Pokud jde o struktury, jsou charakterizovány především neschopností komunikovat a feudálním fungováním, navíc ještě nedostatkem transparentnosti ve finančnictví. Pavel VI. koncem 60. let zahájil reorganizaci různých institucí římské kurie. Jeho úsilí nebylo marné, ale naráželo na překážky. Volba polského papeže Jana Pavla II., prvního neitalského pontifika za více než čtyři století, měla umožnit oživení těchto snah. Bylo sice dosaženo nepopíratelného pokroku, avšak válka klanů, a to i v polském okolí papežově, znovu propukla a zhoršila i papežovu dlouhodobou nemoc. Italská církev, vědoma si jistého výsadního postavení v rámci katolického světa, nikdy zcela nepřipustila, aby se její vliv omezil. Z toho plynuly rozmanité manévry, které přivedly Benedikta XVI. k tomu, aby se vzdal pontifikátu poskvrněného skandály. Z toho také plyne vůle papeže Františka rozhodně přistoupit k administrativní obnově. Příští křesťanstvo se stane vzhledem k demografickému růstu křesťanstvím globálním a bude situováno především na jižní polokouli. Papež František tak začal dávat 2500 úředníkům kurie na srozuměnou, že se na církev nepohlíží stejně z Buenos Aires, jako z vatikánských paláců - uvážíme-li, že ve světě je 1,2 miliardy katolíků.

PŘEČTĚTE SI...

...Milujte Boha, sebe navzájem a bude to fungovat...

Když se podívám zpět na první roky našeho manželství, myslím, že jsme se oba domnívali, že se náš příběh odvíjí následovně: „Milujte Boha, milujte se navzájem a bude to fungovat!“ Byl to zcela naivní pohled na svět, i když mimořádně populární. Jak je možné, že téměř každý milostný příběh se změní z kouzelného milostného dobrodružství na zoufalý boj? Je to proto, že je to Příběh s velkým P, ve kterém se ocitáme. Jsme stvořeni, abychom žili ve velkolepém a hrůzostrašném příběhu, a přesně to taky máme – velkolepý a hrůzostrašný příběh.

„Pokud dva leží spolu, bude jim teplo.“ Představte si vojáky, kteří od nepaměti ulehali v noci zády k sobě, aby se udrželi na bojišti v teple. Bůh nás dal jeden druhému, protože potřebujeme někoho, kdo by nám kryl záda. Potřebujeme někoho, kdo by nás zvald, když upadneme. A to nás přivádí k druhému důvodu, proč Bůh vymyslel manželství a udělil mu tak místo ve Velkém milostném příběhu. Podle Písma je manželství bájná hra o lásce Boha k jeho lidu.

Bůh stvořil manželství jako živoucí portrét rozprostřený nad zraky světa, aby lidé mohli spatřit příběh věků. Milostný příběh odehrávající se uprostřed zoufalých časů. Je to příběh o vykoupení, příběh o uzdravení. Bůh nám dává manželství, aby nám ukázal své srdce.

Nebo také jaké dohody uzavíráme v manželství s ďáblem:

To se prostě nezlepší.

Nedělej vlny, smiř se s tím, co máš.

Ty si dělej svoje věci, já si budu dělat svoje.

Už mu /jí nebudu věřit.

Neměl/a jsem si ho brát.

Byl/a bych šťastnější s někým druhým.

Nestojí to za námahu, už to znova nezkoušej.

Už mu /jí nebudu věřit.

Zní vám některé z nich povědomě? Až vám Kristus dohody odhalí, je potřeba, abyste je porušili. Musíte se jich vzdát.

Toto a mnohem více ze života manželů, kteří jsou spolu 25 let v knize: *Láska a boj John a Stasi Eldredgeovi - Láska a boj.*

Cesta ke spokojenému manželství.

Nakladatelství Portál 2011.

Podotýkám, že nemusíte ke knihkupci, knihu máme vzadu v kostele na stojanu u sv. Jana Boska.

-JS-

HENRI CAFFAREL – MANŽELSTVÍ CESTA K BOHU

MYŠLENKY NA TENTO MĚSÍC

- Pravá láska srdce neuzavírá, nechce je vlastnit pro sebe, naopak srdce osvobozuje a rozšiřuje.
- Láska a křesťanský život mají souvislost, neboť Bůh je láska.
- První zkušeností lidí, kteří se setkávají s láskou je objevení štěstí.
- I nevěřící člověk, který najde štěstí v lásce, začíná chápat slovo ráj.
- Manželství je pozůstatek ráje na zemi.
- Zkrátka život z Boha je štěstí.
- Příčin vratkosti štěstí je hodně. Někteří lidé zaměňují štěstí za rozkoš, jiní hledají v štěstí absolutno a vyžadují po milované bytosti to, co jí dát nemůže.
- Štěstí vychází z lásky, protože patří k sobě. Když člověk objeví, že je stvořen pro štěstí, současně také pozná, že své životní naplnění může získat jenom v lásce.
- S láskou máme smysl života, protože nás někdo potřebuje. Už sebou nemusíme pohrdat, dokážeme se mít rádi a mít k sobě úctu, protože nás někdo miluje a má nás rád a váží si nás.
- Láska přivolá lásku. Být milován podněcuje k lásce.
- Bylo by vůbec možné, aby zkušenost lásky neměla duchovní význam?
- Pokud takový člověk na své cestě za Kristem potká nějakou pomocnou ruku a ucítí na sobě Pánův pohled z evangelií často připomínaný – Ježíš na něj pohlédl s láskou – objeví také smysl života, protože Někomu na něm záleží.
- Objevit, že jsme milováni, je povznášející a hrozné najednou. Poslechneme-li volání lásky, už nepatříme sobě.
- Hlavním důvodem lásky mezi mužem ženou je onu jinou lásku vyvolat a jít za ní. Tato láska manžele k sobě nejen přivádí, ale jejich spojení radikálně proměňuje. Vzájemná láska manželů se tak stává prodloužením lásky k Bohu.
- Láska muže a ženy se vyjadřuje štěstím, je vzájemná, je to dialog a úplné sdílení. Toto všechno je velkou novinkou pro ty, kteří prožívají svou mladou lásku.
- Snoubenci i mladí manželé mají pravdu, když se radují z nádherného pocitu osvobození (od samoty) - ovšem pozor – láska není jen úchvatné osvobození, ale i tvrdý a náročný požadavek.
- Manželé poznávají, že je nezbytně nutné sdílet celou hloubku svého bytí, své niterné já, a proto je také poznat takové, jaké je, s veškerou bídou i bohatstvím.

- 1.2. 4. neděle v mezidobí
 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 5.2. Památka svaté Agáty
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 8.2. 5. neděle v mezidobí
 10.2. Památka svaté Scholastiky
 15.2. 6. neděle v mezidobí
 18.2. Popeleční středa
 22.2. 1. neděle postní
 23.2. Památka svatého Polykarpa

OMLUVA

Omlouváme se všem luštitelům křížovek pana Františka Záhohy. V prvním letošním čísle došlo nedopatřením ke zveřejnění špatné tajenky z předcházejícího prosincového čísla. Správná tajenka měla znít...**novoroční předsevzetí, tak ho plňte.**

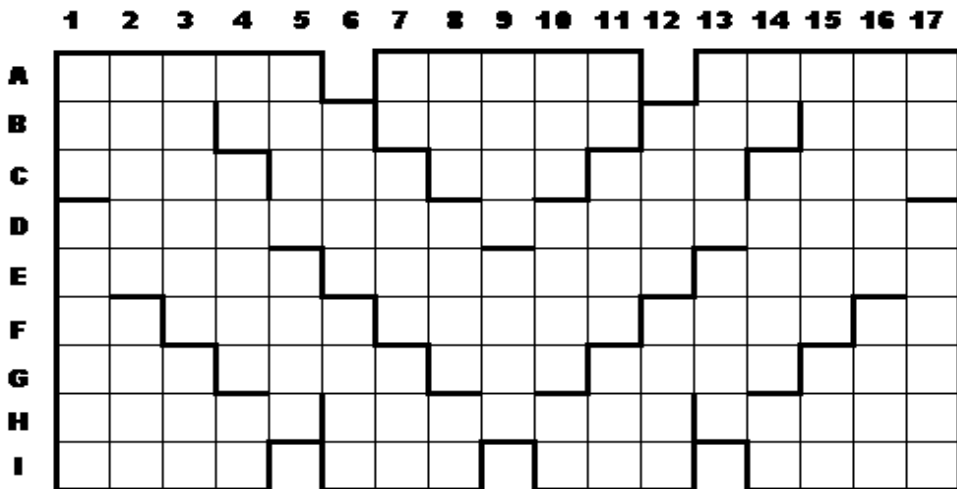
Těm z Vás, kteří přemýšleli, kde udělali chybu, se ještě jednou moc omlouváme.

redakce**RANNÍ MODLITBA****PROBUDILI JSME SE ZE SPÁNKU, KTERÝ NÁS ODDĚLUJE OD VČEREJŠKA...**

Probuzení nám nabízí novou skutečnost,
 den, který tu nikdy před tím nebyl,
 neznámý čas a prostor,
 který se před námi rozprostírá
 jako zasněžené pole,
 jež dosud nikdo nepošlapal.
 Poprosme Pána,
 aby požehnal tento den
 a nás v něm.
 Když už jsme to udělali,
 vezměme svou žádost vážně.
 Jsme Bohem požehnaní,
 Jeho požehnání s námi bude vždycky
 ve všem z naší činnosti,
 co je schopno toto požehnání dostat.
 Ztratíme ho, jedině když se odvrátíme od Boha.
 Ale i tehdy bude Bůh stát při nás,
 připraven přijít nám na pomoc,
 připraven dát nám zpět milost,
 kterou jsme odmítli.

Zpracováno podle:

*Anthony Bloom, Na minutu s Antonymem Surožským: Tvůrčí modlitba,
 vydalo Karmelitánské nakladatelství.*

B. Franklin, americký vědec (1706 – 1790)

Nechcete – li být zapomenuti hned po své smrti, buď pište, co stojí za přečtení nebo číňte...(tajenka).

Vodorovně: A. Prodejní místnost, otlak, malomocenství. – B. Španělský mys, kopec, osvědčení, německy „střecha“, naděje na výhru. – C. Mládě orla, rodový znak, rumunská řeka, vánek, parky. – **D. TAJENKA.** – E. Šlechtický titul, ženské jméno (11.4.), hmota. – F. Řeka v Rusku, botanický název javoru, obchody (hovor.), rodinné domky, SPZ okr. Klatovy. – G. Chem. prvek, začátečník, ta i ona, peněžní jednotky, pohřební hostina. – H. Ženské jméno, opatřit obalem, podpora. – I. Pokladna, druh obrazu, italské město, plátěné přístřeší.

Svisle: 1. Osobní zájmeno, pásek pro psa. – 2. Domácky Barbora, dobová zvyklost. – 3. Zhoubná nemoc, zvýšený tón „d“. – 4. SPZ okr. Ostrava, citové vzrušení, ukazovací zájmeno. – 5. Sportovní úbor, ženské jméno. – 6. Psi, domácí jméno Terezy. – 7. MPZ Maroka, slovensky „polibek“, tlumok. – 8. Mužské jméno, roční období, značka bulharských cigaret. – 9. Druh zeleniny, stařena. – 10. Německy „východ“, naše planeta, popěvek. – 11. SPZ okresu Litoměřice, náspy, římsky 1049. – 12. Údaje, část písemného projevu. – 13. Silný provaz, podlahová krytina. – 14. Povzdech, dětské onemocnění, dopisní zkratka. – 15. Umělé hmoty, starý svatební tanec. – 16. Zde narozený občan, podnik v Trutnově. – 17. Starořímské mince, obyvatel Tater.

Nápověda: B. Nao, F. Acer, 10. Ost, 15. Kot

Připravil Fr. Zálaha

Tajenka z minula: Víme, co jsme, ale nevíme, co z nás může být

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: http://www.farnostfrystak.cz.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 31. 1. 2015 v nákladu 200 ks.